

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

en mede ten behoeve van hun minderjarige kinderen, appellanten,

tegen de uitspraak in de zaak nos. AWB 06/50891 en 06/50890 van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, van 27 november 2006 in het geding tussen:

appellanten

en

het Centraal Orgaan opvang asielzoekers.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 oktober 2006 heeft het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (hierna: het COA) een aanvraag van appellanten om voortzetting van de verstrekkingen op de voet van de Regeling verstrekkingen asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 2005 (hierna: de Rva 2005) afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 27 november 2006, verzonden op 8 december 2006, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, voor zover thans van belang, het daartegen door appellanten ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 3 januari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 18 januari 2007 heeft het COA een reactie ingediend.

Bij brief van 1 mei 2007 heeft het COA een nader stuk ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepsschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. B. van Wagtendonk, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. H.W. Groeneweg, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Wagtendonk
Lid van de enkelvoudige kamer

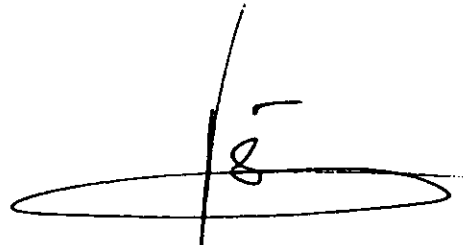
w.g. Groeneweg
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 30 mei 2007

32-491.

Verzonden: 30 MEI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

CIV HAARLEM 5126610

Centraal Orgaan opvang asielzoekers

DZ

Advocatenkantoor Wapperom
T.a.v de heer P.J. Wapperom
Wijnstraat 209
3311 BV DORDRECHT

Ontvangen d.d.

18 OKT 2006

Centraal Inschrijfbureau
Vreemdelingenzaken
te Haarlem

Sir Winston Churchilllaan 366A

2289 SJ Rijswijk

Postbus 3002

2280 ME Rijswijk

Telefoon 070 373 70 00

12 oktober 2006
BJZ/MK/06u.004745
Verzoek continuering opvang familie
M. Kouskoussouzi
070 - 372 73 16
070 - 372 72 72

IND. 0211.22.8002

18 september 2006

Geachte heer Wapperom,

Bij brief van 18 september 2006 hebt u, namens uw cliënt, het gezin
verzocht om de opvangvoorzieningen aan uw cliënt te
continuëren.

Besluit

Uw verzoek om continuering van de opvangvoorzieningen van uw cliënt wordt
afgewezen.

Motivering van de beschikking

Bij separate besluiten van 10 april 2003 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken
en Integratie, namens deze de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND), de
asielaanvragen van uw cliënt afgewezen. Het hiertegen ingestelde beroep is bij
uitspraak van 18 augustus 2005 ongegrond verklaard door de Rechtbank 's-
Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hartogenbosch.

Het besluit van 10 april 2003 is een meeromvattende beschikking als bedoeld in
artikel 45 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), voor wat betreft de
rechtsgevolgen.

25-10
J. J. J.

Correspondentie uitloftend
aan het postadres met
vermelding van de datum en
het kenmerk van deze brief

COA Centraal Orgaan opvang asielzoekers

Ontvangen d.d.

18 OKT 2006

Centraal Inschrijfbureau
Vreemdelingenzaken
te Haarlem

Dat houdt in dat de afwijzing van de door uw cliënt ingediende aanvraag om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen op grond van het bepaalde in artikel 45, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 van rechtswege tot gevolg heeft dat de daarin bedoelde verstrekkingen worden beëindigd.

De IND heeft bij brief van 21 september 2005 het COA medegedeeld dat uw cliënt rechtmatig verwijderbaar is geworden in zijn asielprocedure en dat de rechtsgevolgen van artikel 45 van de Vw 2000 in werking zijn getreden. Het COA kan aldus niet zelfstandig beslissen omtrent het eindigen van de verstrekkingen. Ingevolge artikel 45 van de Vw 2000 eindigen de verstrekkingen immers van rechtswege.

Bij uitspraak van 2 maart 2005 heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, in afwijking van eerdere uitspraken, bepaald dat het COA een voor beroep vatbare beslissing dient te nemen op een verzoek om continuering van de opvang (AbRvS, 2 maart 2005, no. 200407732). Overigens heeft de Afdeling in lijn met eerdere uitspraken nogmaals bepaald dat, indien er sprake is van een meermomvarende beschikking, de geboden verstrekkingen van rechtswege eindigen en het COA in dat opzicht geen zelfstandige beslissingsbevoegdheid toekomt (AbRvS, 18 mei 2005, no. 200500425).

Het COA kan alleen tot continuering van de verstrekkingen overgaan indien uw cliënt behoort tot één van de categorieën asielzoekers aan wie opvang wordt geboden, zoals bepaald in artikel 3, tweede en derde lid, van de Regeling verstrekkingen asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 2005 (Rva 2005). Hierbij merk ik op dat de Rva een ministeriële regeling is en derhalve geen beleidsregel, waarvoor de inherente afwijkingsbevoegdheid ex artikel 4:84 van de Awb geldt. Dit artikel geldt nu juist echter niet ten aanzien van de Rva, zodat aan het COA ~~geen zelfstandige beoordelingsruimte~~ toekomt.

In uw schrijven van 18 september 2006 heeft u een verzoek om continuering van de opvangvoorzieningen ingediend in verband met de door uw cliënt ingediende beroep op de analoge toepassing van artikel 64 van de Vw 2000. Hierover merk ik op dat ingevolge artikel 4, vierde lid, van de Rva 2005 het enkele beroep op de analoge situatie van artikel 64 Vw geen recht op opvang genereert. Eerst nadat door de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de Minister) is vastgesteld dat uw cliënt niet in staat is om te reizen, bestaat er op grond van artikel 3, derde lid en sub g van de Rva 2005 een (nieuw) recht op opvang. De Minister heeft in ieder geval na 1 augustus 2006 niet geoordeeld dat uw cliënt niet in staat is om te reizen. Uw cliënt heeft thans op grond van artikel 3, derde lid en sub g van de Rva 2005 geen recht op op Rva-verstrekkingen van het COA.

CIV HAARLEM 5126610

COA Centraal Orgaan opvang asielzoekers

Ontvangen d.d.

18 OKT 2006

Centraal Inschrijfbureau
Vreemdelingenzaken
te Haarlem

Voorts heeft u aangegeven dat uw cliënt een aanvraag om een vergunning voor medische behandeling heeft ingediend. Deze is bij besluit van 29 juni 2006 door de IND afgewezen. Ten overvloede merk ik ten aanzien van deze aanvraag op dat het een reguliere aanvraag betreft. Deze aanvraag doet als zodanig geen (nieuw) recht op opvang ontstaan, noch staat zij aan het eindigen van de opvang in de weg. Immers, het recht op opvang is gekoppeld aan de (veelal eerste) asielprocedure.

Indien uw beroep op de medische omstandigheden van uw cliënt opgevat dient te worden als een beroep op de inherente afwijkingsbevoegdheid op grond van artikel 4:84 Awb - in welk kader een bestuursorgaan kan toetsen of sprake is van bijzondere omstandigheden waardoor er in een specifiek geval van het beleid dient te worden afgeweken - merk ik het volgende op.

Zoals ik hierboven heb aangegeven, dient het COA het verzoek om continuering van de opvang te toetsen aan de Rva 2005. De Rva 2005 is een algemeen verbindend voorschrift (ABRvS 9 augustus 2002, AB 2002 nr. 30). Dat betekent dat de inherente afwijkingsbevoegdheid van 4:84 Awb geen toepassing heeft. Deze geldt immers alleen in het geval van een beleidsregel. Daar is in deze geen sprake van. Nu er geen sprake is van een inherente afwijkingsbevoegdheid, kan het COA dan ook niet toekomen aan een toetsing van eventuele bijzondere omstandigheden. Het beroep van uw cliënt kan derhalve niet worden betrokken in de inhoudelijke beoordeling van zijn verzoek om continuering van de opvang.

Gelet op het feit dat uw cliënt niet behoort tot één van de andere categorieën asielzoekers aan wie opvang wordt geboden, zoals bepaald in artikel 3, tweede en derde lid van de Rva 2005, heeft uw cliënt derhalve geen (nieuw) recht op verstrekkings.

Rechtsmiddelen

Tegen deze beschikking kan beroep worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage. Het beroep moet binnen 4 weken na de dag van verzending van dit besluit worden ingesteld.

Het beroepschrift dient u te richten aan:

Centraal Inschrijfbureau Vreemdelingenzaken
Postbus 1601
2003 BR Haarlem
(faxnummer: 023 - 512 67 36)

COA Centraal Orgaan opvang asielzoekers

Ontvangen d.d.

18 OKT 2006

Centraal Inschrijfbureau
Vreemdelingenzaken
te Haarlem

Een ingediend beroepsschrift heeft geen schorsende werking. Ter verkrijging van schorsende werking dient u connex aan het beroepsschrift een verzoek om een voorlopige voorziening in te dienen. Pas wanneer de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening heeft toegewezen kan er een recht op verstrekkingen ontstaan.

Hoogachtend,

Het Bestuur van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers
namens deze,
de Algemeen Directeur,
namens deze,

de heer mr. A. Tardjopawiro
Senior Bedrijfsjurist Directie Beleid en Juridische Zaken

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Dordrecht
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

procedurenummers: AWB 06/50891 en AWB 06/50890

uitspraak van de voorzieningenrechter

inzake

verzoekers,
mede namens hun twee minderjarige kinderen,
gemachtigde: mr. J.W.F. Noot, advocaat te Dordrecht,

tegen

Het bestuur van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (COA), verweerder,
gemachtigde: mr. M. Kouskoussouzi, werkzaam bij het COA.

1. Ontstaan en loop van het geding

Verweerder heeft bij besluit van 12 oktober 2006 het verzoek van verzoekers van 18 september 2006 tot continuering van de opvang en verstrekkingen op grond van de Regeling verstrekkingen asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen (verder te noemen: Rva 2005) afgewezen.

Tegen dit besluit hebben verzoekers bij faxbericht van 18 oktober 2006 beroep ingesteld bij de rechtbank. Dit beroep is geregistreerd onder AWB-nummer 06/50890.

Bij faxbericht van 18 oktober 2006 hebben verzoekers een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend op grond van artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb). Dit verzoek strekt ertoe dat de Rva-verstrekkingen worden gecontinueerd totdat op het beroep en het verzoek met betrekking tot artikel 64 van de Vw 2000 is beslist.

De zaak is op 16 november 2006 ter zitting behandeld.
Verzoekers zijn ter zitting verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde.
Verweerder is verschenen bij gemachtigde.
Voorts is ter zitting verschenen T. Gasparyan, tolk.

2. Overwegingen

2.1. Wettelijk kader

2.1.1. Ingevolge artikel 8:81, eerste lid, van de Awb, voor zover hier van belang, kan, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank bezwaar is gemaakt, op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Op grond van artikel 8:86 van de Awb kan de voorzieningenrechter, indien het verzoek is gedaan terwijl beroep is ingesteld bij de rechtbank en bij van oordeel is dat na de zitting, bedoeld in artikel 8:83, eerste lid, nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

2.1.2. Ingevolge artikel 10, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) kan de vreemdeling die geen rechtmatig verblijf heeft, geen aanspraak maken op toekenning van verstrekkingen, voorzieningen en uitkeringen bij wege van een beschikking van een bestuursorgaan. De eerste volzin is van overeenkomstige toepassing op de bij de wet of algemene maatregel van bestuur aangewezen ontheffingen of vergunningen.

Ingevolge het tweede lid van dit artikel kan van het eerste lid worden afgeweken indien de aanspraak betrekking heeft op het onderwijs, de verlening van medisch noodzakelijke zorg, de voorkoming van inbreuken op de volksgezondheid, of de rechtsbijstand aan de vreemdeling.

Ingevolge het derde lid van dit artikel geeft toekenning van aanspraken geen recht op rechtmatig verblijf.

Ingevolge artikel 45, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 heeft de beschikking, waarbij een aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28, of voor onbepaalde tijd, bedoeld in artikel 33, wordt afgewezen, van rechtswege tot gevolg dat de verstrekkingen voorzien bij of krachtens de Wet Centraal Orgaan opvang asielzoekers of een ander wettelijk voorschrift dat soortgelijke verstrekkingen regelt worden beëindigd op de bij of krachtens die wet of dat wettelijke voorschrift voorziene wijze en binnen de daartoe gestelde termijn.

2.1.3. Ingevolge artikel 3, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wet Centraal Orgaan opvang asielzoekers (hierna: Wet COA) is het orgaan belast met de materiële en immateriële opvang van asielzoekers.

Ingevolge artikel 3a, eerste lid, van de Wet COA zijn, in afwijking van artikel 72, derde lid, van de Vreemdelingenwet 2000, de afdelingen 1, 3 en 4 van hoofdstuk 7 van de Vreemdelingenwet 2000 van toepassing op besluiten in het kader van het onthouden dan wel de beëindiging van verstrekkingen bij of krachtens deze wet.

Ingevolge het derde lid van dit artikel is, in afwijking van het eerste en tweede lid, artikel 82 van de Vreemdelingenwet 2000 niet van toepassing.

Ingevolge artikel 12 van de Wet COA kan de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie regels stellen met betrekking tot verstrekkingen aan asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen als bedoeld in artikel 3, tweede lid.

Artikel 12 is nader uitgewerkt in de Rva 2005 (regeling van 26 januari 2005; Stcrt. 24, p.17; in werking getreden op 5 februari 2005; laatstelijk gewijzigd bij de Regeling van 7 september 2006, Stcrt. 177).

Ingevolge artikel 2, eerste lid, van de Rva 2005, heeft deze regeling uitsluitend betrekking op een asielzoeker en de daarmee gelijkgestelde categorieën, als bedoeld in artikel 3 derde en vierde lid van deze regeling, die niet beschikt over voldoende middelen om in de noodzakelijke kosten van het bestaan te voorzien, als bedoeld in de Wet Werk en Bijstand.

Ingevolge artikel 3, derde lid, aanhef en onder f en g, van de Rva 2005, wordt met de in het tweede lid bedoelde categorieën asielzoekers gelijkgesteld de vreemdeling wiens uitzetting op grond van artikel 64 van de Vreemdelingenwet 2000 achterwege blijft en de vreemdeling die rechtmatig in Nederland verblijft, als bedoeld in artikel 3, aanhef en onder f of h van de Vreemdelingenwet 2000, en zich, naar het oordeel van Onze Minister, feitelijk in dezelfde situatie bevindt als bedoeld in artikel 64 van de Vreemdelingenwet 2000.

Ingevolge artikel 4, derde lid, van de Rva 2005 genereert het enkele beroep op artikel 64 van de Vreemdelingenwet 2000 danwel het beroep op de daarmee gelijk te stellen feitelijke situatie, als bedoeld in artikel 3, derde lid, aanhef en onder g van deze regeling, geen recht op opvang.

2.2. Bestreden besluit

Verweerder heeft aan de afwijzing – samengevat – het volgende ten grondslag gelegd. Verweerder kan alleen tot continuering van de verstrekkingen overgaan indien de vreemdeling behoort tot één van de categorieën asielzoekers genoemd in artikel 3, tweede en derde lid, van de Rva 2005, aan wie opvang wordt gehoden. De Rva 2005 is een algemeen verbindend voorschrift. Verweerder komt hierbij geen zelfstandige beoordelingsruimte toe. Ingevolge artikel 4, vierde (thans: derde) lid, van de Rva 2005 genereert het enkele beroep op de (analoge) situatie van artikel 64 van de Vw 2000 geen recht op opvang. Eerst nadat door de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie is vastgesteld dat de vreemdeling niet in staat is om te reizen, bestaat op grond van artikel 3, derde lid, aanhef en onder f, of g, van de Rva 2005 recht op opvang. De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie heeft in ieder geval na 1 augustus 2006 niet geoordeeld dat verzoekers niet in staat zijn om te reizen. Ten overvloede merkt verweerder op dat de nieuwe aanvraag voor een verblijfsvergunning regulier geen nieuw recht op opvang doet ontstaan, nu dit is gekoppeld aan de (eerste) asielprocedure.

2.3. Gronden van het verzoek

Verzoekers kunnen zich met dit besluit niet verenigen en hebben daartoe het volgende aangevoerd. Verzoekers zullen bij beëindiging van de opvang en verstrekkingen op grond van de Rva 2005 verstoken zijn van medische zorg en ten gevolge daarvan in een medische noodsituatie geraken. Het enkele feit dat verzoekers asielrechtelijk zijn uitgeprocedeerd laat onverlet dat verweerder bevoegd is en de verantwoordelijkheid heeft om hangende de vraag of sprake is van een situatie als bedoeld in artikel 64 van de Vw 2000 de verstrekkingen te continueren. Dit klemmt temeer nu door het BMA, bij rapportage van 8 maart 2006, is vastgesteld dat bij het onthouden van medische behandeling op korte termijn een medische noodsituatie zal ontstaan. Tevens heeft de medisch adviseur aangegeven dat verzoeker slechts in staat kan worden geacht te reizen onder de noodzakelijke voorwaarde dat hij begeleid wordt door een psychiatrisch geschoold hulpverlener en dat hij de beschikking houdt over de voor hem voorgeschreven medicatie. Gelet hierop achten verzoekers een situatie als bedoeld in artikel 64 van de Vw 2000 niet op voorhand uitgesloten. Verzoekers kampen met een ernstig psychiatrisch ziektebeeld. Daarbij komt dat nog niet onherroepelijk op het bezwaar is beslist. Verzoekers zijn dan ook van mening dat sprake is van een situatie als omschreven in artikel 3, derde lid, aanhef en onder f, dan wel g, van de Rva 2005 in samenhang met artikel 8, onder h, van de Vw 2000.

procedurenummers: AWB 06/50891 en AWB 06/50890

4

2.4. Beoordeling

Tussen partijen is niet in geschil dat verweerder bevoegd is om te beslissen op het verzoek om continuering van de opvang. Verweerder heeft het verzoek tot continuering van de opvang getoetst aan de Rva 2005. In dit verband heeft verweerder er terecht op gewezen dat de Rva een ministeriële regeling is, waarin de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie voorschrijft op welke wijze verweerder de hem opgedragen taak moet uitvoeren en inhoud moet geven, zodat sprake is van een gebonden bevoegdheid voor verweerder en geen ruimte bestaat voor een eigen afweging.

Verweerder kan op grond van de Rva 2005 slechts tot continuering van de verstrekkingen overgaan indien verzoekers behoren tot één van de categorieën vreemdelingen, als genoemd in artikel 3, tweede en derde lid, van de Rva 2005, aan wie opvang wordt geboden. Niet is in geschil dat verzoekers niet behoren tot de categorie asielzoekers, als bedoeld in het tweede lid van deze bepaling. Voorts is niet gebleken dat verzoekers ten tijde van het besluit van 12 oktober 2006 konden worden aangemerkt als vreemdelingen in de zin van één van de in artikel 3, derde lid van de Rva 2005 met een asielzoeker gelijkgestelde categorieën. Hiertoe wordt het volgende overwogen.

Vast staat dat verzoekers zijn uitgeprocedeerd voor wat betreft de asielprocedure. Bij uitspraak van 18 augustus 2005 (AWB 03/22725 en AWB 03/22726) heeft de rechtbank te 's-Gravenhage, nevensittingsplaats 's-Hertogenbosch, het beroep van verzoekers tegen het besluit van 10 april 2003, waarbij hun asielaanvragen zijn afgewezen, ongegrond verklaard. Bij uitspraak van 28 oktober 2005 heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) het hoger beroep tegen die uitspraak ongegrond verklaard. Ingevolge artikel 45, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000, gelezen in samenhang met artikel 7, eerste lid, aanhef en onder b, van de Rva 2005, is de aanspraak van verzoekers op voorzieningen van rechtswege geëindigd op de dag na die met ingang waarvan zij verwijderd mochten worden. Bij besluit van 29 juni 2006 is verzoekers tijdelijk uitstel van vertrek verleend tot 1 augustus 2006 in verband met de zwangerschap en bevalling van verzoekster. Gelet op het voorgaande zijn verzoekers sedert 1 augustus 2006 verwijderbaar en kunnen zij geen aanspraak meer maken op verstrekkingen op grond van de Rva 2005.

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling, zoals de uitspraak van 20 januari 2005 (LJN: AS8591) kan het COA (hier: verweerder) slechts onder zeer bijzondere omstandigheden, zoals in het geval van een medische noodsituatie, aanleiding vinden om de Rva-verstrekkingen, hoewel daarop geen aanspraak bestaat, voort te zetten. Het is aan de vreemdeling om aannemelijk te maken dat van zodanige bijzondere omstandigheden sprake is.

Het betoog van verzoekers dat zij, wegens de mogelijkheid van het ontstaan van een medische noodsituatie op korte termijn indien opvang wordt onthouden, recht hebben op verstrekkingen op grond van artikel 3, derde lid, aanhef en onder f, dan wel g, van de Rva 2005 dient te falen. Blijkens de toelichting op deze bepaling en op artikel 4, derde lid, van de Rva 2005 (Staatscourant 3 februari 2005, nr. 24, pag. 17) ontstaat aanspraak op opvangvoorzieningen in dat geval eerst ontstaat nadat de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie tot het oordeel is gekomen dat er sprake is van een (analoge) situatie als bedoeld in artikel 64 van de Vw 2000. Niet is gebleken dat een zodanige vaststelling ten aanzien van verzoekers heeft plaatsgevonden.

Gelet op de eerdergenoemde Afdelingsuitspraak van 20 januari 2005, is verweerder waar het niet gaat om uitzetting, maar om beëindiging van de verstrekkingen, niet gehouden zelf te onderzoeken of verzoekers in staat zijn om te reizen, dan wel of overdracht van de medische of psychiatrische behandeling in het land van herkomst gewaarborgd is. Verweerder kan zich daarvoor richten naar de bevindingen van het BMA. Met het BMA-advies van 8 maart 2006, zoals door verzoekers ter zitting overgelegd, heeft verweerder niet aannemelijk gemaakt hoeven achten dat sprake is van een medische noodsituatie op korte termijn. Verweerder heeft voorts kunnen overwegen dat verzoekers, gelet op het bepaalde in artikel 10, tweede lid, van de Vw 2000, aanspraak kunnen maken op voortgaande medische behandeling via het "Koppelingsfonds", zoals door het BMA noodzakelijk geacht. De enkele omstandigheid dat verzoekers geen onderdak zullen hebben kan niet tot de conclusie leiden dat de behandeling niet kan worden voortgezet. De voorzieningenrechter is niet gebleken dat het Koppelingsfonds in dit geval onvoldoende waarborg biedt.

Het voorgaande in aanmerking genomen is de voorzieningenrechter van oordeel dat het bestreden besluit rechtmatig is. Nu voorts nader onderzoek naar het oordeel van de voorzieningenrechter redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak zal de voorzieningenrechter het beroep (AWB 06/50890) met toepassing van artikel 8:86 van de Awb ongegrond verklaren.

Gegeven de beslissing in de hoofdzaak is er geen aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81 van de Awb.

Van omstandigheden op grond waarvan één der partijen moet worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten is de voorzieningenrechter niet gebleken.

Gezien het vorenstaande beslist de voorzieningenrechter als volgt.

3. Beslissing

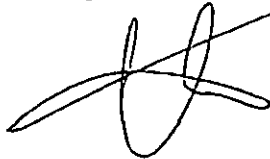
De voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage,

gelet op het bepaalde in artikel 8:84 van de Awb:

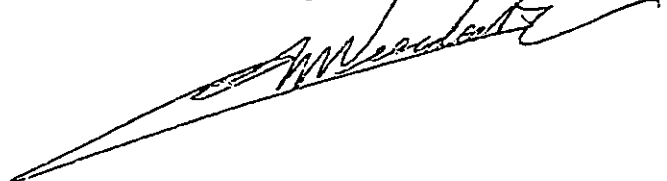
- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening af.

Aldus gegeven door mr. W.M.P.M. Weerdesteijn, voorzieningenrechter, en door deze en M.G. den Ambtman, griffier, ondertekend.

De griffier,

De voorzieningenrechter,

Uitgesproken in het openbaar op: 27 november 2006

Afschrift verzonden op: 08 DEC. 2006

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak, voor zover het betreft de hoofdzak, kan een belanghebbende beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na dagtekening van verzending van deze uitspraak.

Het beroepschrift dient één of meer grieven te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Men dient een afschrift van de uitspraak mee te zenden.

Mr P. J. Wapperom
Mr A. W. J. van der Meer
Mr drs C. R. Jansen
Mr J. W. E. Noor
Advocaten en Procureurs

Wijnstraat 209
3311 BV Dordrecht
Tel. (078) 639 99 00
Fax (078) 639 97 61

Advocatenkantoor Wapperom

RAAD VAN STATE	
42-B	INGEKOMEN
- 3 JAN 2007	
ZAACNR.	93/1
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Aan de Afdeling bestuursrechtspraak
van de Raad van State
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Fax : 070 - 365 13 80

Dordrecht, 3 januari 2007

Betreft : Appelschrift

Inzake : Hoger Beroep

Integratie

/ Minister van Vreemdelingenzaken en

reg.nr. Rechtbank : 06 / 50890 & 06 / 50891

kenmerk IND : 0211.262.6397

appellant :
geboren :
nationaliteit : Armeense

en

appellante :
geboren :
nationaliteti : Armeense

mede ten behoeve van de twee minderjarige kinderen;

naam :
geboren :

en

-2-

naam :
geboren :

gemachtigde : mr J.W.F. Noot
kantoorhoudende te : Dordrecht, Wijnstraat 209 (3311 BV)

Verweerder

instantie : Centraal Orgaan opvang Asielzoekers
adres : Sir Winston Churchilllaan 366-a, Rijswijk

datum uitspraak : 27-11-2006
datum verzending : 08-12-2006

Geven eerbiedig te kennen,

geboren op , van Armeense nationaliteit,
hierna te noemen "appellant"

en

geboren op , van Armeense nationaliteit,
hierna te noemen "appellante"

woonachtig te , te dezer zake woonplaats kiezende te Dordrecht aan de Wijnstraat 209, ten kantore van de advocaat en procureur mr J.W.F. Noot, die ten deze door appellanten – mede ten behoeve van de minderjarige kinderen - bepaaldelijk gevolmachtigd is dit appelschrift te ondertekenen en in te dienen en die ten deze als gemachtigde voor hen optreedt, zulks met het recht van substitutie.

1. Inleiding

Appellanten hebben op 4 november 2005, 15 november 2005, 2 augustus 2006, 22 augustus 2006, 24 augustus 2006 en 18 september 2006 hebben appellanten verzoeken ingediend om de Rva-verstrekingen te continueren op grond van artikel 64 Vreemdelingenwet, althans verband houdende met de omstandigheden zoals neergelegd in artikel 64 Vw.

-3-

Bij beschikking van 12 oktober 2006 zijn deze verzoeken afgewezen.

Op 18 oktober 2006 is hiertegen een beroepschrift ingediend.

De openbare behandeling van het beroepschrift heeft plaatsgevonden bij de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Dordrecht op 16 november 2006.

Bij uitspraak van 27 november 2006, verzonden op 8 december 2006, heeft de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Dordrecht, het ingediende beroepschrift ongegrond verklaard (produktie 1).

Appellanten kunnen zich met deze uitspraak niet verenigen en stellen daartegen hierbij Hoger Beroep in, nu zij van mening zijn dat in deze vragen spelen van rechtseenheid, rechtsontwikkeling of rechtsbescherming.

Onderhavig appelschrift berust op de navolgende grieven.

2. Grieven

2.1.1. Motiveringsgebrek ; medische noodsituatie

Ten onrechte heeft de Rechtbank onder r.o.2.4 overwogen :

"(..) Het betoog van verzoekers dat zij, wegens de mogelijkheid van het ontstaan van een medische noodsituatie op korte termijn indien opvang wordt onthouden, recht hebben op verstrekkingen op grond van artikel 3, derde lid, aanhef en onder f, dan wel g van de Rva 2005, dient te falen. Blijkens de toelichting op deze bepaling en op artikel 4, derde lid van de Rva 2005 (Staatscourant 3 Februari 2005, nr. 24, pag. 17) ontstaat aanspraak op opvangvoorzieningen in dat geval eerst nadat de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie tot het oordeel is gekomen dat er sprake is van een (analoge) situatie als bedoeld in artikel 64 Vw2000. niet is gebleken dat een zodanige vaststelling ten aanzien van verzoekers heeft plaatsgevonden (..) "

2.1.2. toelichting

Hetgeen onder 2.2.1 en is vermeld dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

Appellanten merken op dat volgens vaste jurisprudentie van uw Afdeling (zoals uw uitspraak van 20 januari 2005; LJN AS8591) het COA onder zeer bijzondere omstandigheden, zoals bij het bestaan van ene medische noodsituatie, aanleiding kan vinden om de Rva-verstrekkingen voort te zetten, hoewel er geen aanspraken meer zijn op dat moment op Rva-verstrekkingen.

-4-

Het is daarbij aan de vreemdeling om aannemelijk te maken dat van zodanige bijzondere omstandigheden sprake is.

Appellanten zijn van mening dat de rechtbank heeft miskend dat uit de BMA-nota is gebleken dat wegens de psychische klachten van appellant en met name de suïcidale neigingen, bij het uitblijven van adequate behandeling een medische noodsituatie niet is uit te sluiten.

Voorts heeft BMA aangegeven dat appellant niet in staat zal zijn te reizen, nu hij slechts onder begeleiding van een psychiatrisch verpleegkundige en medicatie zal kunnen reizen.

Zij hebben derhalve terdege aannemelijk gemaakt dat er van bijzondere omstandigheden sprake is.

Overigens heeft de rechtbank evenzo miskend dat niet in rechte vast staat dat er geen sprake zal zijn van een situatie als gesteld in artikel 64 Vreemdelingenwet, nu er een procedure aanhangig is, waarbij de IND nog dient te beslissen op de aanspraken van appellanten op het bepaalde in artikel 64 Vw.

Nu niet in rechte vast staat dat appellanten geen uitstel van vertrek wordt verleend op medische gronden en uit de beschikbare BMA-nota blijkt dat een medische noodsituatie niet kan worden uitgesloten, had de rechtbank, naar de mening van appellanten, dienen te oordelen dat verweerder, volgens de vaste jurisprudentie van uw Afdeling, aanleiding had kunnen vinden om de Rva-verstrekkings voort te zetten.

In deze heeft dan ook een onzorgvuldige belangenafweging plaatsgevonden, althans moet worden vastgesteld dat de Rechtbank haar belangenafweging niet, althans in onvoldoende mate kenbaar heeft gemaakt en/of voldoende gemotiveerd.

2.2.1. Motiveringsgebrek / Samenhangende rechtsoverwegingen

Gelet op hetgeen onder 2.1.2 is opgemerkt - hetgeen als hier herhaald en ingelast dient te worden beschouwd - moet worden vastgesteld dat de overige rechtsoverwegingen evenzo niet langer kunnen standhouden, nu deze louter in samenhang kunnen worden gezien met vorenstaande.

3. Conclusie

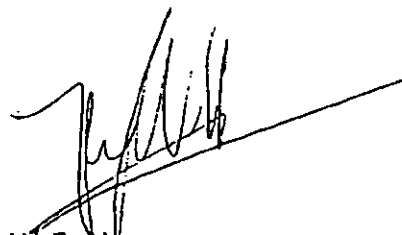
Gelet op vorenstaande kan de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Dordrecht niet in stand blijven;

Appellanten verzoeken u eerbiedig:

Bij appelschrift :

- het Hoger Beroep gegrond te verklaren;
- de aangevallen uitspraak te vernietigen;
- het inleidende beroep terug te verwijzen naar de Rechtbank dan wel doende wat de rechtbank had behoren te doen; het inleidende beroep alsnog gegrond te verklaren en de bestreden beschikking te vernietigen;
- de Staat der Nederlanden te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,

J.W.F. Noot